racōnis vel inferioris ꝓuenit. Puto ꝓposicō-
nē hāc cōsiderātib; eē notā. Ex quo ꝯsequēt
infert. ꝙ q̄ btūs est vir q̄ semp est pauid⁹ ⁊
ꝙ bonarū mētiū est facē ꝯsciam vbi de nccita
te nō esſ; aliq̄n faciēda. expedit de talib; ꝯfi
teri. ⁊ non sine cōsilio prudētū ⁊ expertorū
propter talia michilipendere vel ꝯtempnere
In seipis aūt expedit ꝙ post ꝯsiliū acceptū
a prudētibus exptis ⁊ deuotis dimittat hō
scrupulos ⁊ timores nimios. alioquin michi
lominus cadēt in pusillanimitatē quādā ⁊ in
quietacōem spūs que non posset sufficient
recipe illum cuius in pace factus est locus.
nec ascēdit vnq̄ talis aīa impfectōis sublimi
tatē. D; vero supior ⁊ exptus cuius in hac
re q̄ritur cōsiliū a subditis. postq̄ explorauе
rit oīa dicē diffinitie. ⁊ solida rn̄sioē. tu fac
ita. qm̄ si medicus in medendo vacillaueit
q̄lis in egroto spanda erit secura stabilitas
hinc tragicus ait. Qui dubiā salutē dat af
flictis negat. ¶ Proposicō nona.

Ad obuiandum piculis ⁊ scrupulis qui
ꝯsurgūt ex fluxu fedo diurno. ꝯsiderā
de sunt diligenter cause et radices. ut eis a-
gnitis fiat diligens ⁊ discreta prouisio. Di
scretam vero dicimus prouisionez que nec
velit abscondere causas cū maiori detrimento

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-562/0022
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG